

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

P9_TA(2020)0317

Rynki instrumentów finansowych: zmiana wymogów informacyjnych, zarządzania produktami i limitów pozycji w celu wsparcia odbudowy w następstwie pandemii COVID-19 ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 25 listopada 2020 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2014/65/UE w zakresie wymogów informacyjnych, zarządzania produktami i limitów pozycji w celu wsparcia odbudowy w następstwie pandemii COVID-19 (COM(2020)0280 – C9-0210/2020 – 2020/0152(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Poprawka 9 o ile nie wskazano inaczej

(2021/C 425/26)

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**zmieniająca dyrektywę 2014/65/UE w zakresie wymogów informacyjnych, zarządzania produktami i limitów pozycji w celu wsparcia odbudowy w następstwie pandemii COVID-19**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pandemia COVID-19 ma poważny wpływ na obywateli, przedsiębiorstwa, systemy opieki zdrowotnej i gospodarki **oraz systemy finansowe** państw członkowskich. W swoim komunikacie do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 27 maja 2020 r. pt. „Decydujący moment dla Europy: naprawa i przygotowanie na następną generację” ⁽¹⁾ Komisja podkreśliła, że w nadchodzących miesiącach utrzymanie płynności i dostęp do finansowania nadal będzie wyzwaniem. Kluczowe znaczenie ma wspieranie procesu odbudowy po poważnym wstrząsie gospodarczym spowodowanym pandemią COVID-19 poprzez **zmniejszenie biurokracji polegające na wprowadzeniu ograniczonych w czasie i ukierunkowanych zmian w istniejących instrumentach zawierających przepisy finansowe. Ogólnym celem zmian powinno być zatem wyeliminowanie zbędnej biurokracji i wprowadzenie tymczasowych wyjątków, które powinny skutecznie złagodzić zawirowania gospodarcze. Należy unikać zmian powodujących większe obciążenie sektora, a złożone kwestie ustawodawcze należy pozostawić do czasu planowego przeglądu MiFID II.** Ten pakiet środków przyjmuje się pod nazwą „pakiet na rzecz odbudowy rynków kapitałowych”.

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A9-0208/2020).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony wytłuszczonym drukiem i kursywą; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

⁽¹⁾ COM(2020)0456 final z 27.5.2020.

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

- (2) Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE^(?) w sprawie rynków instrumentów finansowych przyjęto w 2014 r. w odpowiedzi na kryzys finansowy, który panował w latach 2007–2008. Dyrektywa ta w znaczący sposób przyczyniła się do wzmocnienia systemu finansowego w Unii i zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony inwestorów w całej Unii. **Można** rozważyć podjęcie dalszych starań w celu zmniejszenia złożoności regulacyjnej i kosztów przestrzegania przepisów przez firmy inwestycyjne oraz wyeliminowania zakłóceń konkurencji, **pod warunkiem że jednocześnie zostanie należycie uwzględniona ochrona inwestorów.**
- (3) Jeżeli chodzi o wymagania, które miały służyć ochronie inwestorów, nie udało się w pełni osiągnąć celu dyrektywy 2014/65/UE, jakim było skalibrowanie środków w taki sposób, aby w wystarczającym stopniu uwzględniały specyfikę poszczególnych kategorii inwestorów (klientów detalicznych, klientów profesjonalnych i uprawnionych kontrahentów). Niektóre z tych wymagań nie zawsze przyczyniały się do zwiększenia ochrony inwestorów, a czasami nawet wręcz utrudniały bezproblemową realizację decyzji inwestycyjnych. **Aby poprawić ochronę inwestorów, w ocenie odpowiedniości należy uwzględnić poziom zadłużenia klientów detalicznych, w szczególności biorąc pod uwagę rosnący poziom zadłużenia konsumentów w związku z pandemią COVID-19. Ponadto można zmienić niektóre wymagania określone w dyrektywie 2014/65/UE, aby ułatwić świadczenie usług inwestycyjnych i prowadzenie działalności inwestycyjnej, pod warunkiem że zmiany zostaną wprowadzone w sposób zrównoważony i zapewniający inwestorom pełną ochronę.**
- (4) Wymagania w zakresie zarządzania produktami mogą ograniczać sprzedaż obligacji korporacyjnych. Obligacje korporacyjne z „klauzulą make-whole” powszechnie uznaje się za bezpieczne i proste produkty odpowiednie dla klientów detalicznych. Klauzula ta chroni inwestorów przed poniesieniem strat, w przypadku gdy emitent zdecyduje się na wcześniejszy wykup obligacji, gwarantując, że inwestorzy otrzymają płatność równą wartości bieżącej netto kuponów, które otrzymaliby, gdyby obligacji nie wykupiono. Wymagania w zakresie zarządzania produktami nie powinny zatem dłużej mieć zastosowania do obligacji korporacyjnych z „klauzulami make-whole”.
- (5) Zarówno wystosowane przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) zaproszenie do zgłaszania uwag dotyczących wpływu zachęt oraz wymogów w zakresie ujawnienia wysokości kosztów i opłat zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE, jak i konsultacje publiczne prowadzone przez Komisję potwierdziły, że klienci profesjonalni i uprawnieni kontrahenci nie potrzebują ujednoczonych i obowiązkowych informacji o kosztach, ponieważ niezbędne informacje otrzymują już na etapie negocjacji z podmiotem świadczącym usługi na ich rzecz. Informacje te są dostosowane do ich potrzeb i często bardziej szczegółowe. Należy zatem wprowadzić zwolnienie z wymogu ujawniania uprawnionym kontrahentom i klientom profesjonalnym informacji o kosztach i opłatach, przy czym wyłączenie to nie powinno mieć zastosowania w przypadku usług doradztwa inwestycyjnego i zarządzania portfelem, ponieważ klienci profesjonalni nawiązujący relacje, których przedmiotem jest zarządzanie portfelem lub doradztwo inwestycyjne, niekoniecznie posiadają wystarczającą wiedzę ekspercką, aby można było uchylić wymóg przekazywania im informacji o kosztach i opłatach.
- (6) Od firm inwestycyjnych wymaga się obecnie przeprowadzenia oceny kosztów i korzyści niektórych czynności związanych z portfelem, w przypadku gdy łączą ich z klientami stałe stosunki, w ramach których zamienia się instrumenty finansowe. Od firm inwestycyjnych wymaga się zatem, aby uzyskały od klienta konieczne informacje i były w stanie wykazać, że korzyści płynące z takiej zamiany przewyższają koszty. Ponieważ procedura ta jest nadmiernie obciążająca dla klientów profesjonalnych, którzy często dokonują zamiany, należy w stosunku do nich uchylić ten wymóg, zapewniając im jednak możliwość skorzystania – na ich wniosek – z tej procedury. Ponieważ klienci detaliczni potrzebują szerokiego zakresu ochrony, tę możliwość wyboru należy ograniczyć do klientów profesjonalnych.
- (7) Klienci, których łączy z firmą inwestycyjną stały stosunek, otrzymują – okresowo albo po zaistnieniu określonych zdarzeń – obowiązkowe sprawozdania dotyczące świadczonych usług. Sprawozdania te nie są przydatne ani dla firm inwestycyjnych, ani dla ich klientów profesjonalnych. Sprawozdania te okazały się szczególnie niepomocne dla klientów profesjonalnych w skrajnie niestabilnych warunkach rynkowych, ponieważ przekazuje się je z dużą częstotliwością i w dużej liczbie egzemplarzy. Klienci profesjonalni często albo wcale nie czytają tych sprawozdań dotyczących usług, albo w reakcji na nie podejmują szybkie decyzje inwestycyjne, zamiast kontynuować długoterminową strategię inwestycyjną. Uprawnieni kontrahenci nie powinni już zatem otrzymywać takich sprawozdań dotyczących usług, natomiast klienci profesjonalni powinni mieć możliwość ich otrzymywania na własne życzenie.

(?) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

- (8) Dyrektywą 2014/65/UE wprowadzono wymóg przekazywania sprawozdań na temat tego, w jaki sposób wykonano zlecenia na warunkach najbardziej korzystnych dla klienta. Te sprawozdania techniczne obejmują duże ilości szczegółowych informacji ilościowych dotyczących systemów wykonywania zleceń, instrumentu finansowego, ceny, kosztów oraz prawdopodobieństwa wykonania. Inwestorzy rzadko je czytają, czego dowodzą bardzo niskie statystyki pobrań tych sprawozdań ze stron internetowych firm inwestycyjnych. Ponieważ sprawozdania te nie umożliwiają inwestorom dokonania żadnych znaczących porównań na podstawie przedstawionych w nich danych, ich publikację należy czasowo zawiesić.
- (9) Aby ułatwić komunikację między firmami inwestycyjnymi i ich klientami, a zatem i sam proces inwestowania, informacje dotyczące inwestycji nie powinny być już dłużej przekazywane w formie papierowej, lecz – domyślnie – w formie elektronicznej. Klienci detaliczni powinni jednak mieć możliwość wystąpienia z wnioskiem o dalsze przekazywanie informacji w formie papierowej.
- (9a) ***Komisja powinna przedstawić sprawozdanie na temat wpływu stosowania limitów pozycji i zarządzania pozycjami na płynność, nadużycia na rynku oraz prawidłową wycenę i warunki rozliczania instrumentów na rynkach towarowych instrumentów pochodnych, jak przewidziano w niniejszej dyrektywie. Poparta dowodami ocena systemu towarowych instrumentów pochodnych oraz konsultacje z różnymi zainteresowanymi stronami mają zasadnicze znaczenie przy przeglądzie treści przepisów przyjętych w odpowiedzi na porozumienia zawarte na szczytach G20 w Pittsburghu w 2009 r. oraz w Cannes w 2011 r. w celu poprawy regulacji, funkcjonowania i przejrzystości rynków towarowych instrumentów pochodnych oraz rozwiązania problemu nadmiernej zmienności cenowej. [Popr. 2]***
- (10) Dyrektywa 2014/65/UE umożliwia osobom, które zawodowo zajmują się obrotem towarowymi instrumentami pochodnymi, uprawnieniami do emisji oraz instrumentami pochodnymi na uprawnienia do emisji, skorzystanie z wyłączenia z obowiązku uzyskania zezwolenia na działalność jako firma inwestycyjna, jeżeli ich działalność transakcyjna ma charakter dodatkowy względem ich głównej działalności. Osoby składające wniosek o przeprowadzenie testu w zakresie działalności dodatkowej mają obowiązek co roku powiadamiać właściwy organ o korzystaniu z tej możliwości i przekazać elementy niezbędne do przeprowadzenia dwóch testów ilościowych, które pozwalają określić, czy ich działalność transakcyjna ma charakter dodatkowy względem działalności głównej. W pierwszym teście porównuje się skalę spekulacyjnej działalności transakcyjnej podmiotu z całą działalnością transakcyjną w Unii według klas aktywów. W drugim teście porównuje się skalę spekulacyjnej działalności transakcyjnej podmiotu, przy uwzględnieniu wszystkich klas aktywów, z całą działalnością transakcyjną danego podmiotu na szczeblu grupy w odniesieniu do instrumentów finansowych. Istnieje alternatywna wersja drugiego testu polegająca na porównaniu oszacowanego kapitału wykorzystanego do spekulacyjnej działalności transakcyjnej z rzeczywistą ilością kapitału wykorzystywanego na szczeblu grupy na potrzeby głównej działalności. Te testy ilościowe ***powinny pozostać podstawową zasadą w odniesieniu do wyłączenia działalności dodatkowej. Ewentualnie krajowe organy nadzoru mogą zostać uprawnione do opierania się na elementach jakościowych, z zastrzeżeniem jasno określonych warunków. Należy upoważnić ESMA do wydawania wytycznych dotyczących okoliczności, w których organy krajowe mogą stosować podejście jakościowe, a także do opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych w zakresie kryteriów jakościowych.*** Osoby kwalifikujące się do objęcia wyłączeniem, w tym animatorzy rynku, zawierają transakcje na własny rachunek lub świadczą usługi inwestycyjne – inne niż zawieranie transakcji na własny rachunek – na rzecz klientów lub dostawców w ramach głównego zakresu ich działalności. Wyłączenie ***byłoby*** dostępne w obu przypadkach zarówno w formie indywidualnej, jak i zbiorczo, jeżeli jest to działalność dodatkowa rozpatrywana na poziomie grupy. Wyłączenie to nie powinno być dostępne dla osób, które stosują technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości lub są członkami grupy, której główna działalność polega na świadczeniu usług inwestycyjnych lub prowadzeniu działalności bankowej, lub pełnieniu roli animatora rynku w zakresie towarowych instrumentów pochodnych. ■
- (11) Aktualnie właściwe organy muszą ustanowić i stosować limity pozycji dotyczące wielkości pozycji netto, które dana osoba może posiadać każdorazowo w towarowych instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu w systemach obrotu oraz w ekonomicznie równoważnych kontraktach będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym określonych przez Komisję. Ponieważ system limitów pozycji okazał się niekorzystny dla rozwoju nowych rynków towarowych, powstające rynki towarowe należy wyłączyć z systemu limitów pozycji. Zamiast tego limity pozycji powinny mieć zastosowanie jedynie do tych towarowych instrumentów pochodnych, które uważa się za istotne lub kluczowe, a także związanych z nimi ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Towarowe instrumenty pochodne na produkty energetyczne z otwartymi pozycjami na poziomie co najmniej 300 000 lotów w okresie roku stanowią istotne lub kluczowe instrumenty pochodne. Ze względu na ich kluczowe znaczenie dla obywateli instrumenty pochodne oparte na towarach rolnych, dla których instrumentem bazowym są produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi, oraz związane z nimi ekonomicznie równoważne kontrakty będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym pozostaną objęte obecnym systemem limitów pozycji. Należy upoważnić ESMA do opracowania standardów regulacyjnych określających instrumenty pochodne oparte na towarach rolnych, dla których instrumentem bazowym są produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi, podlegające limitom pozycji, oraz

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

kluczowe lub istotne instrumenty pochodne podlegające limitom pozycji. W przypadku znaczących i kluczowych instrumentów pochodnych ESMA powinien uwzględnić otwarte pozycje na poziomie 300 000 lotów w ciągu roku, liczbę uczestników rynku oraz towar bazowy.

- (12) W dyrektywie 2014/65/UE nie dopuszcza się wyłączeń dotyczących zabezpieczenia w odniesieniu do jakichkolwiek podmiotów finansowych. Szereg grup o zasadniczo handlowym charakterze, które powołały podmiot finansowy na potrzeby zawieranych przez nie transakcji, znalazło się w sytuacji, w której ich podmiot finansowy nie mógł przeprowadzić wszystkich transakcji na rzecz grupy, ponieważ nie kwalifikował się do objęcia wyłączeniem dotyczącym zabezpieczenia. Dlatego też należy wprowadzić wąsko zdefiniowane wyłączenie dotyczące zabezpieczenia dla kontrahentów finansowych. Wyłączenie dotyczące zabezpieczenia powinno być dostępne wówczas, gdy w grupie o zasadniczo handlowym charakterze zarejestrowano osobę jako firmę inwestycyjną i osoba ta dokonuje transakcji w imieniu tej grupy handlowej. Aby ograniczyć to wyłączenie dotyczące zabezpieczenia tylko do tych podmiotów finansowych, które w ramach grupy o zasadniczo handlowym charakterze dokonują transakcji w imieniu podmiotów niefinansowych, wspomniane wyłączenie dotyczące zabezpieczenia powinno mieć zastosowanie do tych pozycji utrzymywanych przez ten podmiot finansowy, w przypadku których możliwy jest obiektywny pomiar ich wpływu na zmniejszanie ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością handlową niefinansowych podmiotów grupy.
- (13) Nawet w przypadku płynnych kontraktów jedynie ograniczona liczba uczestników rynku pełni zazwyczaj rolę animatorów rynku na rynkach towarowych. Gdy wspomniani uczestnicy rynku muszą stosować limity pozycji, nie są w stanie osiągnąć takiej samej skuteczności jak animatorzy rynku. Wyłączenie z systemu limitów pozycji należy zatem wprowadzić dla kontrahentów finansowych i niefinansowych w odniesieniu do pozycji wynikających z transakcji przeprowadzonych w celu wywiązania się z obowiązku zapewnienia płynności.
- (13a) *Zmiany w systemie limitów pozycji mają na celu wspieranie rozwoju nowych umów na dostawy energii, w szczególności na rynku energii elektrycznej, i nie służą rozluźnieniu systemu umów na towary rolne.***
- (14) Obecny system limitów pozycji nie uwzględnia specyficznych cech sekurytyzowanych instrumentów pochodnych. Sekurytyzowane instrumenty pochodne należy zatem wyłączyć z systemu limitów pozycji.
- (15) Od momentu wejścia w życie dyrektywy 2014/65/UE nie zidentyfikowano „takich samych” towarowych instrumentów pochodnych. Ze względu na pojęcie „tego samego kontraktu” zawarte w tej dyrektywie metoda określania limitów dla innych miesięcy wpływa niekorzystnie na system z mniej płynnym rynkiem, gdy systemy obrotu konkurują w zakresie towarowych instrumentów pochodnych opartych na tych samych instrumentach bazowych i posiadających te same cechy. Odniesienie do „tego samego kontraktu” należy zatem skreślić z dyrektywy 2014/65/UE. Właściwe organy powinny móc porozumieć się, że towarowe instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu w ich systemach obrotu opierają się na tych samych instrumentach bazowych i mają te same cechy, a wówczas poziom bazowy dla limitów dla innych miesięcy na najbardziej płynnym rynku dla danego towarowego instrumentu pochodnego można wykorzystać jako limit bazowy na potrzeby określenia limitu pozycji dla innych miesięcy w odniesieniu do konkurencyjnych kontraktów będących przedmiotem obrotu w mniej płynnych systemach.
- (16) W Unii istnieją poważne rozbieżności w sposobie zarządzania pozycjami w systemach obrotu. W stosownych przypadkach należy zatem wzmocnić mechanizmy kontroli zarządzania pozycjami.
- (17) W celu zapewnienia dalszego rozwoju unijnych rynków towarowych denominowanych w euro należy powierzyć Komisji uprawnienie do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, określających, które instrumenty pochodne oparte na towarach rolnych powinny podlegać limitom pozycji oraz które kluczowe lub istotne instrumenty pochodne powinny podlegać limitom pozycji, określających procedurę regulującą to, które osoby mogą ubiegać się o wyłączenie dotyczące zabezpieczenia w odniesieniu do pozycji wynikających z transakcji zawieranych w celu obowiązkowego wywiązania się z zapewnienia płynności, oraz procedurę regulującą to, które podmioty finansowe będące częścią grupy o zasadniczo handlowym charakterze mogą ubiegać się o objęcie wyłączeniem dotyczącym zabezpieczenia tych pozycji posiadanych przez ten podmiot finansowy, w przypadku których możliwy jest obiektywny pomiar ich wpływu na zmniejszanie ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością handlową podmiotów niefinansowych należących do grupy, a także doprecyzowujące treść mechanizmów kontroli zarządzania pozycjami. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽³⁾. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (18) Unijny system handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) stanowi sztandarowe narzędzie polityki Unii mające na celu dekarbonizację gospodarki zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem. Handel uprawnieniami do emisji oraz związanymi z nimi instrumentami pochodnymi podlega przepisom dyrektywy 2014/65/UE oraz rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i stanowi ważny element unijnego rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla. Wyłączenie dotyczące działalności dodatkowej na podstawie dyrektywy 2014/65/UE umożliwia niektórym uczestnikom rynku prowadzenie działalności na rynkach uprawnień do emisji bez konieczności uzyskania zezwolenia na działalność jako firma inwestycyjna, o ile spełnione są pewne warunki. Mając na uwadze znaczenie uporządkowanych, dobrze uregulowanych i nadzorowanych rynków finansowych, istotną rolę, jaką system handlu emisjami odgrywa w osiąganiu celów Unii w zakresie zrównoważonego rozwoju, oraz rolę, jaką dobrze funkcjonujący wtórny rynek uprawnień do emisji odgrywa we wspieraniu funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji, istotne jest, aby wyłączenie dotyczące działalności dodatkowej było odpowiednio sformułowane, tak aby przyczyniało się do osiągnięcia tych celów. Ma to szczególne znaczenie w sytuacji, gdy handel uprawnieniami do emisji odbywa się w systemach obrotu państw trzecich. Aby zapewnić ochronę stabilności finansowej, integralności rynków, inwestorów i równe warunki działania w Unii, a także zadbać o to, by system handlu emisjami nadal funkcjonował w sposób przejrzysty i sprawny, zapewniając racjonalne pod względem kosztów redukcje emisji, Komisja powinna monitorować dalszy rozwój handlu uprawnieniami do emisji i związanymi z nimi instrumentami pochodnymi w Unii i państwach trzecich, oceniać wpływ wyłączenia dotyczącego działalności dodatkowej na system handlu emisjami, a w stosownych przypadkach proponować wszelkie odpowiednie zmiany dotyczące zakresu i stosowania wyłączenia dotyczącego działalności dodatkowej.
- (19) Dyrektywę 2014/65/UE należy zatem odpowiednio zmienić.
- (20) Celem niniejszej zmiany jest uzupełnienie już istniejących przepisów Unii, w związku z czym może on zostać najlepiej osiągnięty na szczeblu Unii, nie zaś w drodze różnych inicjatyw krajowych. Rynki finansowe z zasady mają charakter transgraniczny, a skala tego zjawiska coraz bardziej się zwiększa. Ze względu na tę integrację odizolowana interwencja krajowa byłaby dużo mniej skuteczna i prowadziłaby do fragmentacji rynków, co z kolei skutkowałoby arbitrażem regulacyjnym i zakłóceniem konkurencji.
- (20a) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie doprecyzowanie już istniejącego prawodawstwa Unii w celu zapewnienia jednolitych i odpowiednich wymogów mających zastosowanie do firm inwestycyjnych w całej Unii, nie mogą zostać osiągnięte w wystarczający sposób przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich zakres i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (21) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających ⁽⁴⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (21a) **Celem zmian powinno być wprowadzenie tymczasowych wyjątków oraz wyeliminowanie ewidentnych formalności biurokratycznych w celu złagodzenia kryzysu gospodarczego; zmiany nie powinny zatem odnosić się do bardziej złożonych kwestii ustawodawczych, gdyż mogłoby to skutkować dodatkowymi obciążeniami dla sektora. Poważniejsze zmiany przepisów należy poddać ponownej ocenie dopiero w ramach planowanego przeglądu MiFID II.**

⁽³⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2014/65/UE

W dyrektywie 2014/65/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. j) otrzymuje brzmienie:

„j) osób:

- (i) zawierających na własny rachunek transakcje na towarowych instrumentach pochodnych lub uprawnieniach do emisji lub ich instrumentach pochodnych, w tym animatorów rynku, z wyłączeniem osób, które zawierają transakcje na własny rachunek wykonując zlecenia klientów; lub
- (ii) świadczących usługi inwestycyjne, inne niż zawieranie transakcji na własny rachunek, na towarowych instrumentach pochodnych lub uprawnieniach do emisji lub związanych z nimi instrumentach pochodnych na rzecz swoich klientów lub dostawców w ramach głównego zakresu ich działalności;

pod warunkiem że:

- we wszystkich powyższych przypadkach, indywidualnie i zbiorczo, z punktu widzenia grupy jest to działalność dodatkowa względem głównego zakresu ich działalności;
- osoby te nie należą do grupy, której główny zakres działalności polega na świadczeniu usług inwestycyjnych w rozumieniu niniejszej dyrektywy, prowadzeniu dowolnej działalności wymienionej w załączniku I do dyrektywy 2013/36/UE lub na działaniu w charakterze animatora rynku w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych;
- osoby te nie stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości;
- osoby te na żądanie składają właściwemu organowi wyjaśnienia dotyczące podstawy, na jakiej uznały, że ich działalność określona w ppkt (i) i (ii) ma charakter dodatkowy względem głównego zakresu ich działalności;”;

(b) uchyla się ustęp 4; **[Popr. 6]**

ba) **dodaje się ustęp w brzmieniu:**

„4a) W drodze odstępstwa od ust. 4 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą zdecydować się na stosowanie kryteriów jakościowych w odniesieniu do wyłączeń, o których mowa w ust. 1 lit. j).

ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu zapewnienia wytycznych dotyczących kryteriów jakościowych, które można zastosować do oceny, czy mają zastosowanie wyłączenia określone w ust. 1 lit. j) niniejszego artykułu.

ESMA przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 kwietnia 2021 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

2) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) »zamiana instrumentów finansowych« oznacza sprzedaż instrumentu finansowego i zakup innego instrumentu finansowego lub wykonanie prawa do dokonania zmiany w odniesieniu do istniejącego instrumentu finansowego;”;

b) dodaje się pkt 50a w brzmieniu:

„50a) »obligacje korporacyjne z klauzulą make-whole« oznaczają obligacje korporacyjne zawierające klauzulę, która w przypadku wcześniejszej spłaty zobowiązuje emitenta do zwrotu inwestorowi kwoty głównej obligacji oraz wartości bieżącej netto kuponów, które inwestor otrzymałby w przypadku, gdyby obligacji nie wykupiono;”;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

c) dodaje się pkt 62a w brzmieniu:

„62a) »format elektroniczny« oznacza każdy trwały nośnik inny niż papier;”;

3) w art. 16 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Wymogi ustanowione w akapitach od drugiego do piątego niniejszego ustępu nie mają zastosowania do obligacji korporacyjnych z klauzulą make-whole.”;

4) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do obligacji korporacyjnych z klauzulą make-whole.”;

b) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku zawarcia umowy kupna lub sprzedaży instrumentu finansowego za pomocą środków porozumiewania się na odległość, **co uniemożliwia uprzednie przekazanie informacji o kosztach i opłatach**, firma inwestycyjna może przekazać informacje dotyczące kosztów i opłat bez zbędnej zwłoki po zawarciu transakcji, pod warunkiem że spełniono wszystkie poniższe warunki:

(i) firma inwestycyjna dała klientowi możliwość odłożenia zawarcia transakcji do czasu otrzymania przez niego informacji;

(ii) klient zgodził się na otrzymanie informacji **bez zbędnej zwłoki** po zawarciu transakcji.

Firma inwestycyjna zapewnia klientowi możliwość otrzymania takich informacji przez telefon przed zawarciem transakcji.”;

c) dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Firmy inwestycyjne przekazują wszystkie informacje wymagane na mocy niniejszej dyrektywy klientom lub potencjalnym klientom w formie elektronicznej, z wyjątkiem przypadków, gdy klient lub potencjalny klient jest klientem detalicznym lub potencjalnym klientem detalicznym, który wystąpił z wnioskiem o otrzymywanie informacji w formie papierowej, w którym to przypadku informacje te przekazuje się w formie papierowej i nieodpłatnie.

Firmy inwestycyjne informują klientów detalicznych lub potencjalnych klientów detalicznych, że mają oni możliwość otrzymywania informacji w formie papierowej.

Firmy inwestycyjne informują obecnych klientów detalicznych, którzy wcześniej otrzymywali informacje wymagane na mocy niniejszej dyrektywy w formie papierowej, że otrzymają oni te informacje w formie elektronicznej przynajmniej osiem tygodni przed wysłaniem tych informacji w formie elektronicznej. Firmy inwestycyjne informują obecnych klientów detalicznych, że mają oni możliwość dalszego otrzymywania informacji w formie papierowej albo przejścia na otrzymywanie informacji w formie elektronicznej. Firmy inwestycyjne informują również obecnych klientów detalicznych o automatycznym przejściu na format elektroniczny, jeżeli we wspomnianym terminie ośmiu tygodni nie złożą oni wniosku o dalsze przekazywanie im informacji w formie papierowej.”; **Nie jest konieczne informowanie dotychczasowych klientów detalicznych, którzy już otrzymują informacje wymagane na podstawie niniejszej dyrektywy w formie elektronicznej.**

ca) **dodaje się ust. 9a w brzmieniu:**

„9a. Państwa członkowskie dopilnowują, aby firmy inwestycyjne miały możliwość dokonywania łącznej płatności za usługi w zakresie realizacji transakcji oraz prowadzenia badań inwestycyjnych, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) **przed wykonaniem usług w zakresie realizacji transakcji lub badań inwestycyjnych między przedsiębiorstwem inwestycyjnym a podmiotem świadczącym usługi badawcze została zawarta umowa określająca, która część wspólnej płatności przypada na badania inwestycyjne;**

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

- b) *firma inwestycyjna informuje klienta o wspólnych płatnościach;*
- c) *usługi w zakresie realizacji transakcji objęte łączną płatnością są świadczone wyłącznie w odniesieniu do emitentów, którzy w okresie 36 miesięcy poprzedzających przeprowadzenie badań inwestycyjnych nie przekroczyli kapitalizacji rynkowej wynoszącej 1 mld EUR.*

Do celów niniejszego artykułu badania inwestycyjne rozumie się jako obejmujące materiały lub usługi analityczne dotyczące jednego lub więcej instrumentów finansowych lub innych aktywów bądź emitentów lub potencjalnych emitentów instrumentów finansowych, lub jako obejmujące materiały badawcze lub usługi blisko powiązane z konkretną branżą lub rynkiem w taki sposób, że kształtują opinie na temat instrumentów finansowych, aktywów lub emitentów w obrębie tej branży lub rynku.

Badania inwestycyjne obejmują również materiały lub usługi zapewniające bezpośrednie lub pośrednie rekomendacje lub sugestie odnośnie do strategii inwestycyjnej i uzasadnioną opinię dotyczącą obecnej lub przyszłej wartości lub ceny instrumentów finansowych lub aktywów bądź zamiast tego zawierające analizę oraz oryginalne spostrzeżenia i wnioski opierające się na nowych lub istniejących informacjach, które mogłyby zostać wykorzystane do sformułowania strategii inwestycyjnej oraz które mogłyby być istotne w odniesieniu do decyzji podejmowanych przez firmę inwestycyjną w imieniu klientów, od których pobierane są opłaty z tytułu takich badań, oraz mogłyby umożliwiać tworzenie wartości dodanej w przypadku tych decyzji.”;

- 5) w art. 25 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Świadcząc usługi w zakresie doradztwa inwestycyjnego lub zarządzania portfelem, które wiążą się z zamianą instrumentów finansowych, firmy inwestycyjne analizują koszty i korzyści związane z zamianą instrumentów finansowych. Zapewniając doradztwo inwestycyjne, firmy inwestycyjne informują klienta, czy korzyści płynące z zamiany instrumentów finansowych są większe niż koszty związane z taką zmianą.”;

- 5a) w art. 25 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do obowiązków związanych z programami podawania informacji o stratach określonymi w art. 25a niniejszej dyrektywy.”;

- 5b) w art. 25 ust. 8 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„8. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 89, w celu zapewnienia, aby firmy inwestycyjne przestrzegały określonych w ust. 2–6 niniejszego artykułu zasad w zakresie świadczenia na rzecz swoich klientów usług inwestycyjnych lub usług dodatkowych, obejmujące informacje, które należy uzyskać w przypadku dokonywania oceny odpowiedniości lub adekwatności usług i instrumentów finansowych dla ich klientów, kryteria oceny niekompleksowych instrumentów finansowych na potrzeby ust. 4 lit. a) ppkt (vi) niniejszego artykułu, treść i formę rejestrów oraz umowy o świadczenie usług klientom i przeznaczone dla klientów okresowe sprawozdania dotyczące świadczonych usług, ale z wyłączeniem obowiązków związanych z programami podawania informacji o stratach określonymi w art. 25a. Te akty delegowane uwzględniają:”

- 5c) dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Artykuł 25a

Progi podawania informacji o stratach

1. *Firmy inwestycyjne świadczące usługę zarządzania portfelem informują klienta w przypadku, gdy całkowita wartość portfela – oceniana z początkiem każdego okresu sprawozdawczego – zmniejszy się o 10 %, a następnie o wielokrotności 10 %, nie później niż przed końcem dnia roboczego, w którym próg ten został przekroczony, lub – jeśli przekroczenie progu nastąpiło w dniu wolnym od pracy – przed końcem następnego dnia roboczego.*

2. *Firmy inwestycyjne prowadzące rachunek klienta detalicznego, który obejmuje pozycje w instrumentach finansowych obciążonych wysokim ryzykiem lub transakcje na zobowiązaniach warunkowych, informują klienta o zmniejszeniu się wartości początkowej któregośkolwiek instrumentu o 10 %, a następnie o wielokrotności 10 %. Sprawozdawczość na podstawie niniejszego ustępu odbywa się osobno w odniesieniu do każdego instrumentu, chyba że ustalono inaczej z klientem, i jest realizowana nie później niż przed końcem dnia roboczego, w którym próg ten został przekroczony, lub – jeśli przekroczenie progu nastąpiło w dniu wolnym od pracy – przed końcem następnego dnia roboczego.”;*

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

- 6) w art. 27 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Wymóg sprawozdawczy określony w niniejszym ustępie nie ma jednak zastosowania do dnia [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej + 2 lata] r. **Komisja Europejska dokonuje kompleksowego przeglądu wymogów informacyjnych określonych w niniejszym ustępie i do dnia [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej + 1 rok] r. przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.**”;

- 6a) w art. 27 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„**Komisja Europejska dokonuje kompleksowego przeglądu wymogów informacyjnych określonych w niniejszym ustępie i do dnia [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej + 1 rok] r. przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.**”;

- 7) dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Artykuł 29a

Usługi świadczone na rzecz klientów profesjonalnych

1. Wymogi ustanowione w art. 24 ust. 4 lit. c) nie mają zastosowania do świadczonych na rzecz klientów profesjonalnych usług innych niż doradztwo inwestycyjne i zarządzanie portfelem. **Wymogi ustanowione w art. 24 ust. 4 lit. c) nie mają też zastosowania do uprawnionych kontrahentów.**

2. Wymogi ustanowione w art. 25 ust. 2 akapit trzeci oraz w art. 25 ust. 6 nie mają zastosowania do usług świadczonych na rzecz klientów profesjonalnych, chyba że klienci ci powiadomią firmę inwestycyjną na piśmie, że pragną korzystać z praw przewidzianych w tych przepisach.

3. Państwa członkowskie zapewniają prowadzenie przez firmy inwestycyjne ewidencji pisemnych wniosków, o których mowa w ust. 2.”;

- 8) art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne uprawnione do wykonywania zleceń na rachunek klientów, zawierania transakcji na własny rachunek lub otrzymywania i przekazywania zleceń miały możliwość doprowadzać lub przystępować do transakcji z uprawnionymi kontrahentami bez konieczności wypełniania obowiązków wynikających z art. 24 – z wyjątkiem ust. 5a – art. 25, art. 27 i art. 28 ust. 1 w odniesieniu do tych transakcji lub jakiegokolwiek usługi dodatkowej bezpośrednio dotyczącej tych transakcji.”;

- 9) w art. 57 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy ustanowiły i stosowały – zgodnie z metodologią obliczania określoną przez EUNGiPW w regulacyjnych standardach technicznych przyjętych zgodnie z ust. 3 – limity pozycji dotyczące wielkości pozycji netto, które dana osoba może każdorazowo posiadać w instrumentach pochodnych opartych na towarach rolnych, kluczowych lub istotnych towarowych instrumentach pochodnych znajdujących się w obrocie w systemach obrotu i w ekonomicznie równoważnych kontraktach będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Limity określa się na podstawie wszystkich pozycji posiadanych przez daną osobę i pozycji posiadanych w jej imieniu na zbiorczym poziomie grupy, w celu:

a) zapobiegania nadużyciom na rynku;

b) wspierania prawidłowej wyceny i warunków rozliczania instrumentów, w tym zapobiegania pozycjom powodującym zakłócenia na rynku, oraz zapewniania w szczególności spójności między cenami instrumentów pochodnych w miesiącu dostawy a cenami kasowymi towaru bazowego, bez uszczerbku dla procesu ustalania cen na rynku towaru bazowego.

Limity pozycji nie mają zastosowania do:

a) pozycji znajdujących się w posiadaniu podmiotu niefinansowego lub posiadanych w jego imieniu, w przypadku których możliwy jest obiektywny pomiar ich wpływu na zmniejszanie ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością handlową tego podmiotu niefinansowego;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

- b) pozycji znajdujących się w posiadaniu podmiotu finansowego, który jest częścią grupy niefinansowej i działa w imieniu tej grupy niefinansowej, lub posiadanych w imieniu takiego podmiotu, w przypadku których możliwy jest obiektywny pomiar ich wpływu na zmniejszanie ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością handlową tej grupy niefinansowej;
- c) pozycji znajdujących się w posiadaniu kontrahentów finansowych i niefinansowych w odniesieniu do pozycji, które są obiektywnie mierzalne jako wynikające z transakcji zawartych w celu spełnienia obowiązków związanych z zapewnieniem płynności w systemie obrotu, o których mowa w art. 2 ust. 4 akapit czwarty lit. c);
- d) papierów wartościowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 44 lit. c), które odnoszą się do towaru lub instrumentu bazowego, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 10.

EUNGiPW opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia procedury dla podmiotów finansowych, które są częścią grupy o zasadniczo handlowym charakterze i które mogą ubiegać się o wyłączenie dotyczące zabezpieczenia w odniesieniu do pozycji, które znajdują się w posiadaniu tego podmiotu finansowego, w przypadku których możliwy jest obiektywny pomiar ich wpływu na zmniejszanie ryzyka bezpośrednio związanego z działalnością handlową niefinansowych podmiotów grupy. EUNGiPW opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia procedury służącej ustaleniu, w jaki sposób osoby mogą ubiegać się o objęcie wyłączeniem dotyczącym zabezpieczenia w odniesieniu do pozycji wynikających z transakcji zawartych w celu wypełnienia obowiązku zapewnienia płynności w systemie obrotu.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych oraz kluczowych lub istotnych instrumentów pochodnych, o których mowa w ust. 1, oraz określenia metodologii obliczania, którą właściwe organy mają stosować przy określaniu limitów pozycji dla miesiąca wygaśnięcia i limitów pozycji dla pozostałych miesięcy w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych rozliczanych fizycznie i w środkach pieniężnych, w oparciu o cechy danego instrumentu pochodnego.

Określając kluczowe lub istotne towarowe instrumenty pochodne, EUNGiPW uwzględni następujące czynniki:

- a) liczbę otwartych pozycji w wysokości 300 000 lotów średnio w ciągu roku;
- b) liczbę uczestników rynku;
- c) towar bazowy dla danego instrumentu pochodnego.

Określając metodologię obliczania, o której mowa w akapicie pierwszym, EUNGiPW uwzględni następujące czynniki:

- a) ilość towarowego bazowego, która podlega dostarczeniu;
- b) ogół otwartych pozycji w danym instrumencie pochodnym i ogół otwartych pozycji w innych instrumentach finansowych, dla których instrumentem bazowym jest ten sam towar;
- c) liczbę i wielkość uczestników rynku;
- d) właściwości rynku danego towaru bazowego, w tym schematy produkcji, konsumpcji i transportu na rynek;
- e) opracowanie nowych instrumentów pochodnych;
- f) doświadczenia firm inwestycyjnych lub operatorów rynku prowadzących system obrotu i innych jurysdykcji związane z limitami pozycji.

EUNGiPW przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r.

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Właściwy organ określa limity pozycji dla kluczowych lub istotnych kontraktów na towarowe instrumenty pochodne znajdujące się w obrocie w systemach obrotu oraz dla instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych, w oparciu o metodologię obliczania określoną w regulacyjnych standardach technicznych przyjętych przez Komisję zgodnie z ust. 3. Ten limit pozycji obejmuje ekonomicznie równoważne kontrakty będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

Właściwy organ dokonuje przeglądu limitów pozycji w przypadku wystąpienia istotnej zmiany na rynku, w tym istotnej zmiany ilości, która podlega dostarczeniu, lub otwartej pozycji, w oparciu o określoną przez siebie ilość, która podlega dostarczeniu, i otwartą pozycję, oraz ustala na nowo limit pozycji zgodnie z metodologią obliczania określoną w regulacyjnych standardach technicznych przyjętych przez Komisję zgodnie z ust. 3.”;

c) ust. 6, 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„6. W przypadku gdy znaczny wolumen instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych oraz kluczowych lub istotnych towarowych instrumentów pochodnych o tym samym towarze bazowym i tych samych cechach znajduje się w obrocie w systemach obrotu w jednej lub większej liczbie jurysdykcji, właściwy organ właściwy dla systemu obrotu, w którym wolumen obrotu tymi instrumentami jest największy (»właściwy organ centralny«), określa jednolity limit pozycji, który ma być stosowany do wszystkich transakcji na tym instrumentacie pochodnym. Właściwy organ centralny konsultuje się z właściwymi organami właściwymi dla innych systemów obrotu, w których prowadzony jest obrót danym instrumentem pochodnym w znacznych wolumenach, w sprawie jednolitego limitu pozycji, jaki ma być stosowany, oraz wszelkich zmian tego jednolitego limitu pozycji. Właściwe organy, które nie zgadzają się z określeniem jednolitego limitu pozycji przez właściwy organ centralny, przedstawiają na piśmie pełne i szczegółowe uzasadnienie powodów, dla których uważają, że wymogi określone w ust. 1 nie zostały spełnione. EUNGiPW rozstrzyga wszelkie spory wynikłe z rozbieżności stanowisk właściwych organów.

Właściwe organy właściwe dla systemów obrotu, w których w obrocie znajdują się instrumenty pochodne oparte na towarach rolnych oraz kluczowe lub istotne towarowe instrumenty pochodne o tym samym towarze bazowym i tych samych cechach, a także właściwe organy właściwe dla posiadaczy pozycji w tych instrumentach pochodnych wprowadzają mechanizmy współpracy, które obejmują wymianę odpowiednich danych, w celu umożliwienia monitorowania i egzekwowania jednolitego limitu pozycji.

7. EUNGiPW monitoruje co najmniej raz w roku sposób, w jaki właściwe organy wdrożyły limity pozycji wyznaczone zgodnie z metodologią obliczania określoną przez EUNGiPW na podstawie ust. 3. EUNGiPW zapewnia przy tym, aby jednolity limit pozycji rzeczywiście miał zastosowanie do instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych oraz do kluczowych lub istotnych kontraktów o tym samym towarze bazowym i tych samych cechach bez względu na miejsce obrotu zgodnie z ust. 6.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący system obrotu, w którym przedmiotem obrotu są towarowe instrumenty pochodne, stosowali mechanizmy kontroli zarządzania pozycjami, które obejmują uprawnienia systemu obrotu do:

a) monitorowania otwartych pozycji poszczególnych osób;

b) uzyskiwania od poszczególnych osób informacji, w tym wszelkich istotnych dokumentów, dotyczących wielkości i celu pozycji lub ekspozycji, które otwarto, informacji na temat beneficjentów rzeczywistych lub właścicieli instrumentu bazowego, wszelkich ustaleń wspólnych oraz wszelkich powiązanych aktywów lub pasywów na rynku instrumentu bazowego, w tym – w stosownych przypadkach – pozycji utrzymywanych w powiązanych kontraktach w innych systemach obrotu i poza rynkiem regulowanym za pośrednictwem członków i uczestników;

c) żądania, aby dana osoba zamknęła lub zmniejszyła daną pozycję tymczasowo lub na stałe, oraz jednostronnego podjęcia działań w celu zapewnienia zamknięcia lub zmniejszenia pozycji, jeżeli ta osoba nie zastosuje się do takiego żądania; oraz

d) żądania, aby dana osoba tymczasowo przywróciła płynność na rynku zgodnie z ustaloną ceną i wolumenem, z wyraźnym zamiarem złagodzenia skutków dużej lub dominującej pozycji.

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających treść mechanizmów kontroli zarządzania pozycjami, uwzględniając przy tym cechy przedmiotowych systemów obrotu.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

10) art. 58 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne prowadzące obrót towarowymi instrumentami pochodnymi lub uprawnieniami do emisji lub związanymi z nimi instrumentami pochodnymi poza systemem obrotu przedstawiały właściwemu organowi centralnemu, o którym mowa w art. 57 ust. 6, co najmniej codziennie pełne zestawienie ich pozycji zajętych w towarowych instrumentach pochodnych lub uprawnieniach do emisji lub związanych z nimi instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu oraz w ekonomicznie równoważnych kontraktach będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a także pozycji ich klientów oraz klientów tych klientów, aż po klienta końcowego, zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1227/2011.”.

11) w art. 90 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do dnia 31 grudnia 2021 r. Komisja dokonuje przeglądu skutków wyłączenia określonego w art. 2 ust. 1 lit. j) w odniesieniu do uprawnień do emisji lub związanych z nimi instrumentów pochodnych oraz w stosownych przypadkach dołącza do tego przeglądu wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany tego wyłączenia. W tym kontekście Komisja ocenia obrót unijnymi uprawnieniami do emisji i związanymi z nimi instrumentami pochodnymi w UE i państwach trzecich, wpływ wyłączenia na mocy art. 2 ust. 1 lit. j) na ochronę inwestorów oraz integralność i przejrzystość rynków uprawnień do emisji i związanych z nimi instrumentów pochodnych, a także to, czy należy przyjąć środki w odniesieniu do obrotu, który odbywa się w systemach obrotu państw trzecich.”.

Artykuł 1a

Zmiany w dyrektywie (UE) 2019/878

W art. 2 ust. 1 dyrektywy (UE) 2019/878 wprowadza się następujące zmiany:

1) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 28 grudnia 2020 r.:

- (i) środki niezbędne dla zapewnienia zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy w zakresie, w jakim dotyczą instytucji kredytowych;
- (ii) środki niezbędne dla zapewnienia zgodności z art. 1 ust. 1 i 9 niniejszej dyrektywy w odniesieniu do art. 2 ust. 5 i 6 oraz art. 21b dyrektywy 2013/36/UE w zakresie, w jakim dotyczą instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.”;

2) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.”

Artykuł 1b

Zmiany w dyrektywie 2013/36/UE

Art. 94 ust. 2 akapity trzeci, czwarty i piąty otrzymują brzmienie:

„Na potrzeby wskazania pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji, o czym mowa w art. 92 ust. 2, z wyjątkiem pracowników firm inwestycyjnych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria służące ustaleniu poniższych elementów:

a) obowiązki kierownicze i funkcje kontrolne;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

- b) istotne jednostki gospodarcze i znaczny wpływ na profil ryzyka odnośnej jednostki gospodarczej oraz
- c) inne kategorie pracowników, których nie wymieniono wyraźnie w art. 92 ust. 2, a których działalność zawodowa wpływa na profil ryzyka tych instytucji w sposób porównywalnie tak istotny jak w przypadku kategorii pracowników, które wymieniono w tym artykule.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 28 grudnia 2019 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez przyjęcie zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w niniejszym ustępie. W odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych mających zastosowanie do firm inwestycyjnych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, uprawnienie ustanowione w art. 94 ust. 2 niniejszej dyrektywy, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843, ma zastosowanie do dnia 26 czerwca 2021 r.”;

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia [9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia ... [12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2a

Klauzula przeglądowa

Najpóźniej do dnia 31 lipca 2021 r., po konsultacji z ESMA i na podstawie wyników konsultacji publicznych, które Komisja powinna przeprowadzić z zachowaniem wystarczającego czasu, Komisja przedstawi wniosek dotyczący przeglądu dyrektywy 2014/65/UE i rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Przegląd ten ma szeroki zakres i uwzględnia kwestie związane m.in. ze strukturą rynku, z danymi, czynnościami transakcyjnymi i posttransakcyjnymi, zasadami dotyczącymi badań, zasadami dotyczącymi wypłaty zachęt na rzecz doradców, poziomem kwalifikacji zawodowych doradców w Europie, kategoryzacją klientów i brexitem.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

W imieniu Rady

Przewodniczący